

[Jette Thomsen]

vist sig, at der skal en ekstraordinær motivation og indsats og opsøgende arbejde til for at få kvinderne frem. På min handelsskole står vi faktisk med 500.000 kr., som vi arbejder på højtryk for at få brugt. Det er en frygtelig affære i et område med landets største ledighed blandt kvinder, men sådan er situationen.

Jeg vil med disse ord bekræfte arbejdsministerens ord, der gav udtryk for, at der ikke er brug for en landsdækkende forsøgsordning. Der er masser af ting i sving. Jeg mener endda, at arbejdsministeren med tallet 1.000 eller lidt over 1.000 kvinder var meget forsigtig. Jeg vil skyde på, at der er mange flere, der i dag er i gang med jobrelaterede kurser. Så vi må afvise dette forslag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Jette Thomsen skitserede det problem, man står med på handelsskolen, med, at man har nogle penge, som man ikke kan få brugt, fordi der ikke er nogen, der tilmelder sig. Det er jo netop hele humlen i det, hvordan man ser på uddannelse.

Det er klart, at når vi har en gruppe folk, som har et uddannelsesefterslæb, som har dårlige skoleerfaringer, og som aldrig før har fået tilbud om efteruddannelse, så skal der en meget målrettet, opsøgende virksomhed til for at få de folk – her kvinder – ind i uddannelsessystemet igen. Hvordan kan man tro, at de, der aldrig har fået chancen, de, der altid har fået at vide, at de ikke duede, bare lige pludselig kommer strømmende til? Det er derfor, at det er så vigtigt med den målrettede, opsøgende virksomhed både fra fagforeningernes side og fra Arbejdsformidlingens side, for ellers kommer der ikke gang i det.

(Kort bemærkning).

Jette Thomsen (KF):

Jamen jeg siger jo netop, at det gør man altså ude lokalt, og man opsøger faktisk på den måde, at man laver så mange kurser, at man næsten kender de kvinder ved navn, og på den måde går man ud og tager fat i dem og får dem ind på kurserne.

Der er mange i gang; jeg havde også gerne set virkningen noget tidligere, men vi vil i løbet af ganske få måneder se en virkning af

disse kurser for kvinder, hvor der næsten er garanteret et job som afslutning på det kursus, de nu er i gang med.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på SFs vegne sige, at vi er enige i intentionerne i forslaget; vi har bare det lille problem, at vi synes, det omfatter for få. 1.000 kvinder om året i denne ordning er simpelt hen for lidt, for problemerne er så store på dette område, at der må sættes mere i gang. Derfor glædede det mig meget at høre, at arbejdsministeren egentlig havde samme syn, nemlig at der skal mere i gang.

Der er jo meget i gang på de her områder; jeg er enig med fru Jette Thomsen i, at det da er godt, at ikke alting skal igennem denne sal, for så fik vi ikke lavet ret meget konkret, og der er da heldigvis mange ting i gang.

Jeg skal sige et par ord om, hvordan SF vil forhandle videre i disse sager med udgangspunkt i, hvad vore synspunkter er på dette. Men det være sagt med det samme, at vi er enige med VS et meget langt stykke, undtagen om antallet; vi må op på større tal. Jeg synes, det er et godt forslag, VS har lavet, og det skal de have tak for.

Noget af det, vi allerede ved, er, at vi skal ud at hente kvinderne ind til de her uddannelser; det var fru Jette Thomsen også inde på. De skal simpelt hen hentes ind af gode erhvervsvejledere, der også kan være fra voksenuddannelsesinstitutionerne, og igennem fagforeninger osv. Der skal et stykke opsøgende arbejde i gang, for det er ikke så ligetil at gå ind i en uddannelse, hvis man er gået ud på arbejdsmarkedet som 15-16-årig og har fået arbejde på en fabrik, bliver fyret og så kommer til at gå ledig. Det er ikke ligetil at begynde på; man skal ud at hente dem ind, og det skal der sættes midler af til.

De ting, der bliver lavet, skal laves i tæt samarbejde med fagbevægelsen og med arbejdsgiverne i området. Det bliver vi nødt til, for det er den eneste måde, vi kan sikre jobmulighederne på bagefter, og det er jo formålet med det her, så det er også en god idé at gøre det.

Der skal være både teori og praksis, og kursusforløbet kan jo tilrettelægges, hvis man kunne finde ud af at bryde båsene ned igen – som jeg var inde på det under det foregående forslag – mellem specialarbejderskoler,